

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci **žalobců a) J.B., b) V.B., oba zastoupeni Mgr. Davidem Strupkem, advokátem, se sídlem Praha 1, Jungmannova 31, proti žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2014, č. j. SV/486/14,**

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se společnou žalobou domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru sociálních věcí (dále jen „žalovaný“), jímž bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nýřany, pracoviště Plzeň, odboru sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 30. 12. 2013 č. j. OSVaZ-Mud/30207/2013, Om 0090/2010. Tímto rozhodnutím byla dcera žalobců, nezl. Š.B., nar..., na základě § 45b odst. 2 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rodině“), v souladu s § 19 odst. 1 písm. b) zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálně-právní ochraně dětí“), svěřena do péče osob, které mají zájem stát se jejími pěstouny, a to manželů: M.V.D., a D. B. D..

V úvodu krajský soud konstatuje, že soudní kontrola rozhodnutí správních orgánů je zajištěna buď ve správním soudnictví (pokud jde o věci veřejnoprávní), nebo v občanském soudním řízení (jedná-li se o věci vyplývající ze vztahů soukromého práva). V prvním případě se postupuje podle zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve druhém případě podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). K řízení ve správním soudnictví jsou pak věcně příslušné krajské soudy (§ 7 odst. 1 s. ř. s.), k občanskému soudnímu řízení jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy (§ 249 odst. 1 o. s. ř., s výjimkou upravenou v odst. 2 tohoto ustanovení).

V návaznosti na výše uvedené tedy bylo třeba posoudit, zda jsou vydaným rozhodnutím žalovaného, jehož zákonnost má být na základě podané žaloby přezkoumána, dotčena veřejná subjektivní práva žalobců, a rozhodnutí tudíž podléhá přezkumu správních soudů, či zda se

jedná o rozhodnutí, kdy správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci, a tedy k přezkumu takového rozhodnutí je věcně příslušný okresní soud rozhodující dle části páté o. s. ř.

Je nesporné, že se v daném případě jedná o problematiku svěření dítěte umístěného v ústavní výchově do péče osob, které mají zájem stát se jeho pěstouny (tzv. předpěstounská péče). Dotčenými právními předpisy jsou zde především zákon o rodině, účinný do 31. 12. 2013, a zákon o sociálně-právní ochraně dětí, taktéž ve znění účinném do 31. 12. 2013.

Podle § 45b odst. 2, věty první, část před středníkem, zákona o rodině *je-li dítě z rozhodnutí soudu v ústavu, v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc nebo v pěstounské péči na přechodnou dobu, může být před rozhodnutím soudu o svěření dítěte do pěstounské péče dočasně svěřeno rozhodnutím orgánu sociálně-právní ochrany dětí do péče osoby, která má zájem stát se pěstounem a splňuje stanovené podmínky* (pozn.: potvrzení zdůrazněno krajským soudem).

Podle § 19 odst. 1 písm. b), věty první, část před středníkem, zákona o sociálně-právní ochraně dětí *obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhoduje o svěření dítěte do péče fyzické osoby, která má zájem stát se pěstounem, je-li dítě z rozhodnutí soudu v ústavu, v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc nebo v pěstounské péči na přechodnou dobu*.

Předpěstounská péče je jedním z typů péče nahrazující péči rodičů dítěte. Účelem institutu předpěstounské péče je poskytnout dítěti prostor pro osobní sblížení se zájemcem o pěstounskou péči a jeho rodinou, pro vytvoření zdravého a přínosného náhradního rodinného prostředí tak, aby se předešlo problémům, konfliktům, útěkům dítěte apod. (viz *Milana Hrušáková a kolektiv. Zákon o rodině, 4. vydání. Praha: 2009, 204 s.*). Z povahy věci je tak zřejmé, že svěřením dítěte do opatrování a péče osob, které mají zájem stát se pěstouny, je zasahováno do osobní sféry dotčených osob v rovině jejich rodinných vazeb a vnitřního uspořádání jejich rodinných vztahů. Rozhodnutím o svěření dítěte do péče osob, které mají zájem stát se pěstouny, jsou tedy dotčeny soukromé vztahy těchto osob. Ochrana práv ze soukromých vztahů je přitom – jak již bylo uvedeno shora – svěřena soudům rozhodujícím v občanském soudním řízení.

Ve smyslu § 46 odst. 2 věty první s. ř. s. *soud žalobu odmítne také tehdy, domáhá-li se žalobce žalobou přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci*. V takovém případě musí být navrhovatel v usnesení o odmítnutí návrhu poučen také o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu, a ke kterému věcně příslušnému soudu.

Jelikož v daném případě se žalobci domáhají přezkoumání rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodl v mezích své zákonné pravomoci ve věci vyplývající ze vztahů soukromého práva, soud podanou žalobu podle § 46 odst. 2, věty první, s. ř. s. usnesením odmítl (výrok I. tohoto usnesení).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta (výrok II. tohoto usnesení).

Poučení I.: Žalobci mohou proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 28. 3. 2014, č. j. SV/486/14, podat do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení žalobu k věcně příslušnému okresnímu soudu (§ 249 odst. 1 o. s. ř.), a to tak, aby v této lhůtě žaloba došla k soudu příslušnému k občanskému soudnímu řízení.

Poučení II.: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
[§ 12 odst. 1, § 102, § 103 odst. 1 písm. e), § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.]

V Plzni dne 24. června 2014

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová